II МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ АМАТЕРСКОГ ФИЛМА

ФИЛМ

Био је то фестивал пре димензиониран само у једноме — много филмова (130 из 22 земље) па су они, које је заиста вредело видети, били просто засути сивим, досадним имитацијама професионалне краткометражне производње. Очигледно, организатори овог младог фестивала (Фото-кино савез Југославије, уз највеће учешће чланова Кино-клуба „Београд“) имали су жељу да привуку што већи број учесника из разних земаља, како би се фестивал афирмисао у међународним размерама, па су привукли и грдан баласт за свој густи фестивалски програм.

Аматерска независност, аматерско синеастичко одушевљење, које далеко прекорачује неке границе нужно обавезне за комерцијалну производњу, подразумева — смелост у експерименту, истраживања финијег сензибилитета за покретну слику, више машти и неспутаних идеја. То подразумевање овај Фестивал није баш сјајно доказао. Испало је да се најинтересантнији експерименти гаје у кругу наших кино-аматера (К. Ракоњац „Зид“, Т. Готовац и В. Петек „Пре подне једног фауна“, А. Митић и П. Благојевић „Екстаза“, М. Пансини „Двориште“, Н. Момчиловић и Б. Перак „Акваријум“, В. Петек „Сибил“).

Од учесника најбројнији су били Аустријанци — 30 филмова, Италијани су са 29 филмова у целини оставили врло добар утисак, док су наши киноаматери били представљени са 23 филма. Што су и Чеси оставили добар утисак није без везе са чињеницом да се последњих година у чехословачкој професионалној производњи праве филмови који припадају врху европске кинематографије.

Организаторима Фестивала мора се признати да су били вредни, али мора им се и пребацити скученост у пропаганди ове приредбе — она очигледно није била укључена и у туристичке атракције, интересантне за многе туристе који ових дана шетају београдским улицама (нигде се није могао видети фестивалски плакат, из новина се није могло дознати какав програм Фестивал има ког дана, објављивање резултата рада жирија није подешено тако да би могла да га објави сутрашња дневна штампа итд.). За следећи овакав фестивал биће потребно више средстава и више бриге да се у таквој прилици отворе уски аматерски оквири. Карактеристично је да међу гледаоцима није било ни филмских радника, ни продуцената, а вероватно ни оне просечне биоскопске публике.

И кад смо код тога — **овај фестивал је показао да се од аматерских филмова могу правити врло атрактивни биоскопски програми.**

А. Б. КОСТИЋ